Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26279
Copyright: Admont, Benediktinerstift

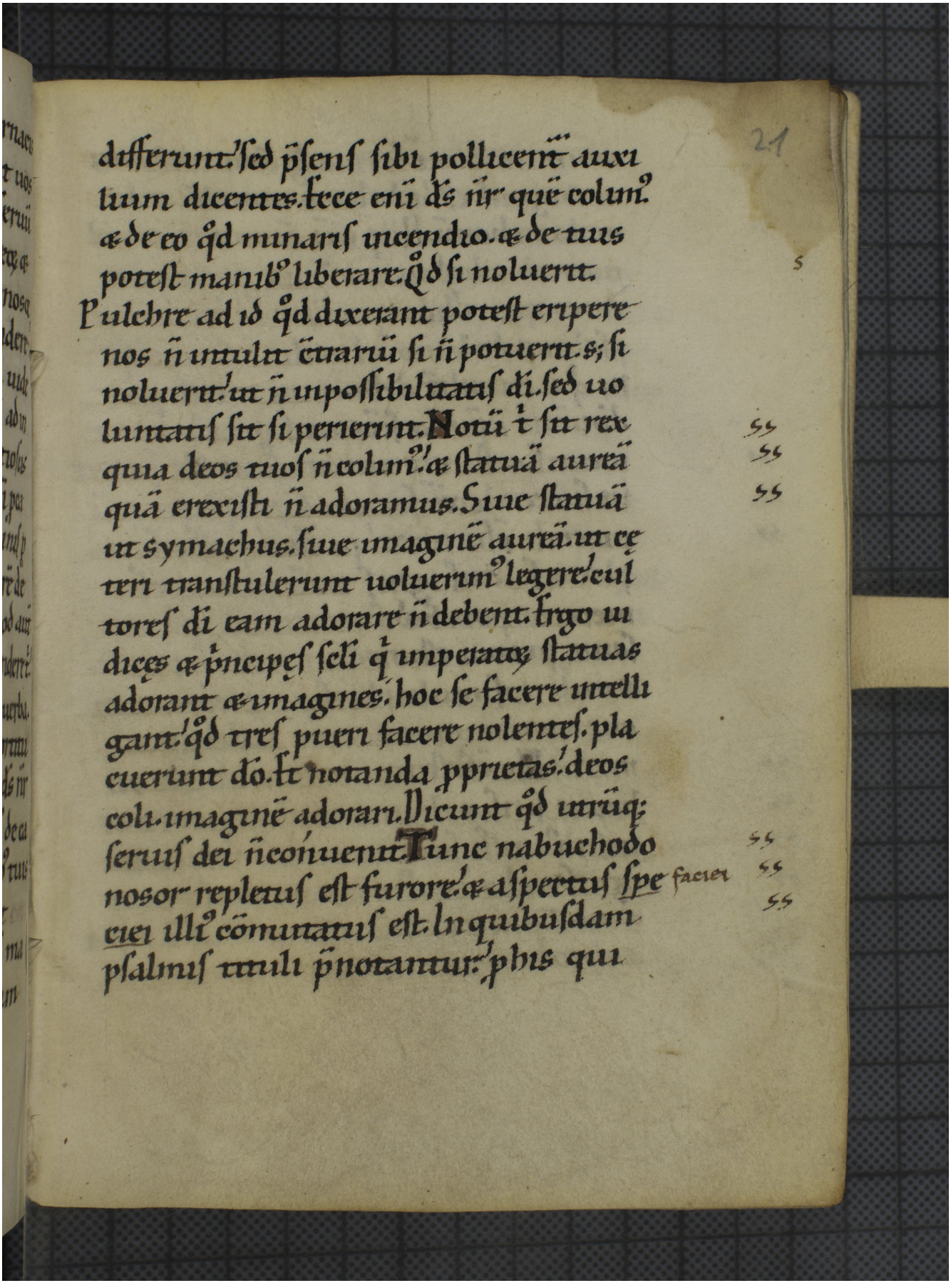

21

differunt. sed p̄sens sibi pollicent̄ auxi
lium dicentes. Ecce enī d̄s n̄r quē colim⁹.
& de eo q̄d minaris incendio. & de tuis
potest manib⁹ liberare. Q̄d si noluerit.
Pulchre ad id q̄d dixerant potest eripere
nos n̄ intulit c̄trariū si n̄ potuerit. s; si
noluerit. ut n̄ inpossibilitatis d̄i. sed uo
luntatis sit si perierint. Notū t̄ sit rex
quia deos tuos n̄ colim⁹. & statuā aureā
quā erexisti n̄ adoramus. Siue statuā
ut symachus. siue imaginē aureā. ut cę
teri transtulerunt uoluerim⁹ legere. cul
tores d̄i eam adorare n̄ debent. Ergo iu
dicęs & p̄ncipęs scl̄i q̄ imperatoꝝ statuas
adorant & imagines. hoc se facere intelli
gant. q̄d tres pueri facere nolentes. pla
cuerunt d̄o. Et notanda ꝓprietas. deos
coli. imaginē adorari. Dicunt q̄d utrūq;
seruis dei n̄ conuenit. Tunc nabuchodo
nosor repletus est furore. & aspectus spe faciei
ciei illi⁹ cōmutatus est. In quibusdam
psalmis tituli p̄notantur. ꝓ his qui